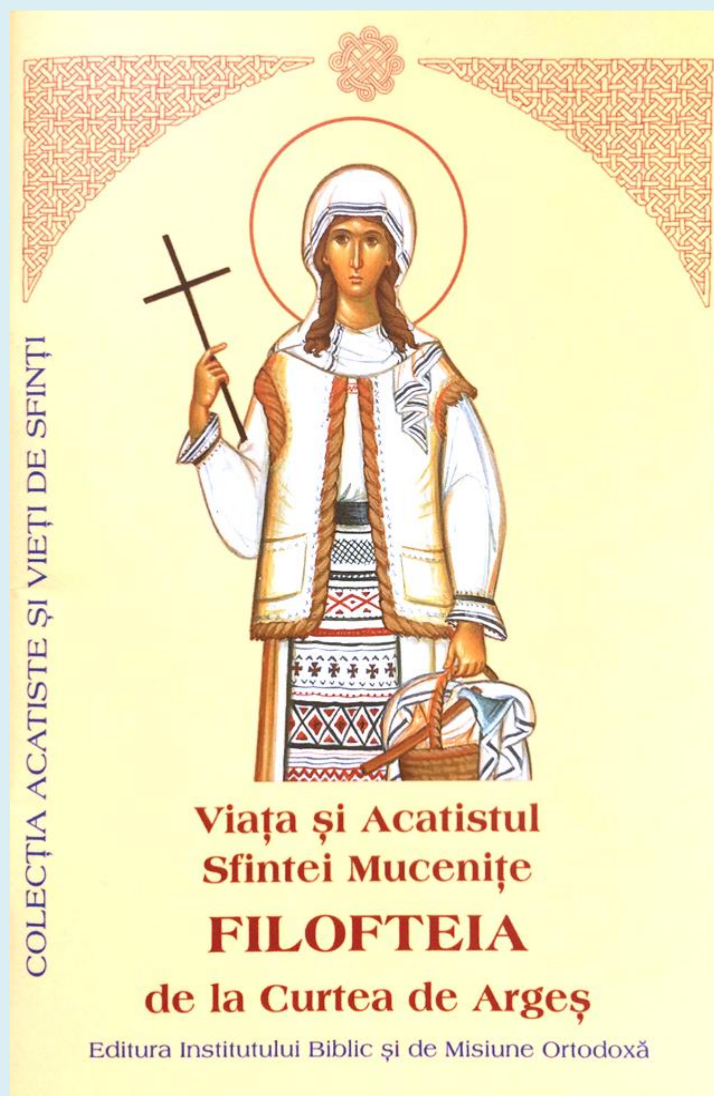
Acatistul Sfintei muceniţe Filofteia de la Curtea de Argeș
(7 decembrie)

Sfânta muceniţă Filofteia de la Curtea de Argeş, iubitoare de Dumnezeu (7 decembrie):

https://www.academia.edu/43274738/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Filofteia_de_la_Curtea_de_Arge%C5%9F_iubitoare_de_Dumnezeu_7_decembrie_

https://archive.org/details/sfanta-mucenita-filofteia

***

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugãciunile începãtoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţã, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatãlui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugã-ciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndatã se cântã, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul, glasul al 8-lea: Întru rãbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericitã muceniță Filofteia, întru ispite neîncetat rãbdând, întru bãtãi suferind, întru necazuri binevoind, pe sãraci miluind şi pe flãmânzi sãturând, ceea ce şi i acum pe cei bolnavi îi tãmãduieşti, roagã-te lui Hristos Dumnezeu, prea bunã muceniță, sã mântuiascã sufletele noastre. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Nãscãtoarei-Învierii, *același glas*

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat şi Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1
Ceea ce din pruncie jertfã neprihãnitã te-ai adus prin fapta bunã lui Dumnezeu, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoștea pe tine, Filofteia prea fericitã, ceea ce te-ai arãtat podoaba fecioarelor și locuitoarea cãmãrii celei de nuntã, vrednicã ești de laudã. Pentru aceasta cântãm ție: ***Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!***

Icosul 1
Plecând acum genunchii înaintea Fãcãtorului tuturor și mâinile tinzându-le cãtre Cuvântul cel mai înainte de veci, iertare greșelilor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții noastre, ca sã lãudãm nevoințele și vitejiile fericitei Filofteia și cãtre ea sã grãim cu cãldurã unele ca acestea:
Bucurã-te, Filofteia, cea din rãu tatã nãscutã;
Bucurã-te, cã de mamã credincioasã ai fost crescutã;
Bucurã-te, trandafir rãsãrit din mãrãcine;

Bucurã-te, cã prea bun miros reverși din tine;
Bucurã-te, cã în lume ai fost blândã mielușea;
Bucurã-te, cã a ta mamã cele bune te învãța;
Bucurã-te, pruncã sfântã, cu desãvârșitã minte;
Bucurã-te, cã de micã ai mers pe cãile sfinte;
Bucurã-te, cã în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucurã-te, cã rãbdarea te-a fãcut sã câștigi Raiul;
Bucurã-te, ceea ce ai suferit necazuri multe foarte;
Bucurã-te, cã Domnul te-a prea mãrit dupã moarte;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 2

Mutându-se din viața aceasta vremelnicã bine credincioasa ta mamã, te-a lãsat pe tine plinitoare la toatã lipsa și moștenitoare faptelor ei bune, pe care urmându-le, ai înãlțat lui Dumnezeu neîncetat cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 2

Fricã și cutremur ne cuprinde pe noi, cei întunecați la minte, cã nu ne pricepem de unde vom începe a-ți aduce ție laude, fecioarã, sau care cântare îți vom cânta, sau cu ce cununi te vom încununa; dar îndrãznind, pentru rugãciunile tale cele cãtre Dumnezeu, cu inimã smeritã cântãm ție acestea:
Bucurã-te, odrãslirea cea în Târnovo rãsãritã;
Bucurã-te, cea de Domnul în Rai acum rãsãditã;
Bucurã-te, aurorã cu raze strãlucitoare;
Bucurã-te, stea cereascã ce luminezi ca un soare;
Bucurã-te, cã în lume te-a hrãnit cereasca razã;
Bucurã-te, cã prin tine creștinii se lumineazã;
Bucurã-te, cã pe tine te-am câștigat bogãție;
Bucurã-te, cã povațã ne-ai dat cum sã urmãm ție;
Bucurã-te, cã prin tine am primit hranã cereascã;
Bucurã-te, pilda celor ce vor sã se mântuiascã;
Bucurã-te, cãlãuza sufletelor celor drepte;
Bucurã-te, îndreptarul fecioarelor înțelepte;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 3

Auzind tu glasul Evangheliei Domnului, care fericește pe cei milostivi, tare l-ai întipãrit în inima ta și cu atâta credințã l-ai primit și atât de mult l-ai iubit, încât cu înfocatã și dumnezeieascã râvnã aprinzându-te, cu însutite osteneli și cu mare sârguințã ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Multã purtare de grijã ai avut în cugetul tãu pentru cei sãraci, fericitã Filofteia, pentru cã râvneai sã nu rãmânã nemiluit nici unul din cei care aşteptau de la tine milostenie, nici un flãmând sã nu se ducã nesãturat, nici un gol neîmbrãcat, nici un mâhnit nemângâiat; pentru care, lãudându-te, cântãm ţie acestea:
Bucurã-te, comoara milei, cea în veci nedeşertatã;
Bucurã-te, îmbrãcarea celor goi fãrã de platã;
Bucurã-te, celor flãmânzi pâine bunã, hrãnitoare;
Bucurã-te, celor strãini casã adãpostitoare;
Bucurã-te, izbãvitoare a celor primejduiţi;
Bucurã-te, alinare a rãnii celor scârbiţi;
Bucurã-te, celor cãzuţi grabnicã sprijinitoare;
Bucurã-te, la nevoie fierbinte folositoare;
Bucurã-te, feciorie, cu milostenie însoţitã;
Bucurã-te, tinereţe cu viaţã îmbunãtãţitã;
Bucurã-te, mângâierea celor ce se roagã ţie;
Bucurã-te, cã prin moarte ai rãmas pururea vie;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 4

Vãzându-te pe tine vrãjmaşul firii omeneşti cã ai început lucrarea de sãvârşire a faptelor bune şi mai ales a milosteniei care va fi mult lãudatã în ziua Judecãţii, a socotit sã te împiedice ca oarecând pe Eva în Rai, dar n-a putut, întrucât neîncetat tu cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâţii şi necuraţii diavoli, şi ispitiri fãrã de numãr ţi-au adus, ca prin mulţimea şi greutatea ispitelor sã te întoarcã pe tine de la o lucrare ca aceasta. Dar tu, fericitã, fiind întemeiatã pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfãrâmat pe ei; drept aceea, vrednicã eşti a te cinsti cu acestea:
Bucurã-te, fericitã, cea de fapte bune plinã;
Bucurã-te, cã prin chinuri te-ai îmbrãcat cu luminã;
Bucurã-te, lauda mamei tale iubitoare;
Bucurã-te, diademã a înţeleptelor fecioare;
Bucurã-te, pruncã sfântã, a Domnului urmãtoare;
Bucurã-te, milostivã, cea de sãraci iubitoare;
Bucurã-te, cã pe diavol tu l-ai umplut de ruşine;
Bucurã-te, cã satana a fost biruit de tine;
Bucurã-te, cã în Hristos ai avut credinţã tare;
Bucurã-te, cã rãsplatã dobândit-ai prin rãbdare;

Bucurã-te, vitejie, în trup de copil lucratã;
Bucurã-te, biruință, de Duhul Sfânt insuflatã;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 5

Vifor de urgie mare a pornit tatãl tãu cel întunecat la minte și împietrit la inimã, suflând cu îngroziri și cu chinuri asupra ta, fericitã Filofteia; dar n-a putut sã te clinteascã, pentru cã erai întemeiatã pe Piatra credinței, Hristos, pe care tu, prea înțeleaptã fecioarã stând, lui Hristos, celui ce te întãrea, I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Cine dintre pãmânteni poate sã spunã cu de-amãnuntul chinurile tale câte ai suferit de la tatãl tãu cel întunecat la cuget, și de la mama ta vitregã? Şi ce minte poate sã priceapã rãbdarea ta, întru toate câte ai pãtimit? Drept aceea, minunându-ne de viața ta cea mai presus de fire, te lãudãm cu fericiri ca acestea:
Bucurã-te, cea de Domnul pentru milã rânduitã;
Bucurã-te, ceea ce ai fost de tatãl tãu chinuitã;
Bucurã-te, cea adesea crunt biciuitã;
Bucurã-te, ceea ce pe spate și pe obraz ai fost lovitã;
Bucurã-te, ceea ce chinuri și bãtãi ai îndurat;
Bucurã-te, ceea ce toate cu tãrie le-ai rãbdat;
Bucurã-te, ceea ce rãni, ca Hristos ai suferit;
Bucurã-te, cã din cale nimic nu te-a clintit;
Bucurã-te, ceea ce cu chip vesel ai pãtimit;
Bucurã-te, cã și viața pentru Domnul ți-ai jertfit;
Bucurã-te, cã de El ești acum în cer prea mãritã;
Bucurã-te, cã ai primit cununã neveștejitã;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 6

Când tu, prea fericitã Filofteia, împãrțeai hranã sãracilor, atunci satana a pus în mintea tatãlui tãu gând rãu și ucigaș; cã, pândindu-te pe tine din loc ascuns și vãzându-te hrãnind flãmânzii, îndatã s-a umplut de drãceascã mânie și a zvârlit în tine cu barda plugãreascã; și rãnindu-ți piciorul îndatã ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pe care lãudându-L, ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 6

Înger s-a trimis atunci din cer ca sã lumineze trupul tãu cel fecioresc, mucenițã Filofteia; și venind, a stat nevãzut și a început a grãi cãtre tine:
Bucurã-te, mucenițã, cea de tatãl tãu ucisã;

Bucurã-te, cã dând milã, cãtre Domnul ești trimisã;
Bucurã-te, cã rãbdarea te-a suit la înãlțime;
Bucurã-te, cã de aproape vezi pe Preasfânta Treime;
Bucurã-te, cã de Domnul ești aleasã și primitã;
Bucurã-te, cã de El ești în Rai sãlãșluitã;
Bucurã-te, cã de-a pururi porți luminatã cununã;
Bucurã-te, cã în ceruri stai cu drepții împreunã;
Bucurã-te, cã ai parte între sfintele fecioare;
Bucurã-te, cã de slavã te-ai fãcut moștenitoare;
Bucurã-te, cã în ceruri ești de-a pururi luminatã;
Bucurã-te, cã totdeauna de noi ești binecuvântatã;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 7

Zãcând trupul tãu cel curat pe pãmânt și încã sânge din piciorul tãu cel tãiat curgând, cu strãlucire cereascã a fost înconjurat, încât și locul cel dimprejur s-a umplut de luminã; și, aceasta vãzând ticãlosul și ucigașul tãu tatã, cu spaimã înfricoșându-se, a alergat în cetate și a spus cele ce a vãzut, cã nu știa întunecatul sã cânte: ***Aliluia!***

Icosul 7

Alergând fecioarele dimpreunã cu mamele lor la locul unde erai ucisã, ca sã te vadã pe tine, fericitã Filofteia, și vãzând cu ochii lor strãlucirea luminii care te înconjura, minunându-se întru sine, au început a te lãuda, zicând:
Bucurã-te, Filofteia, înțeleaptã și prea bunã;
Bucurã-te, cã ești nouã sorã scumpã și cununã;
Bucurã-te, cã în ceruri s-a proslãvit al tãu nume;
Bucurã-te, cã luminã ești fecioarelor în lume;
Bucurã-te, cã la Domnul ți-a fost inima de micã;
Bucurã-te, cã iubindu-L, de chinuri nu ți-a fost fricã;
Bucurã-te, cã spre bine mult ai fost sârguitoare;
Bucurã-te, cã în toate întreci pe alte fecioare;
Bucurã-te, cã pe Domnul L-ai câștigat acum Mire;
Bucurã-te, cã guști de-acum a Raiului îndulcire;
Bucurã-te, cã în ceruri te avem mijlocitoare;
Bucurã-te, cã la Domnul ne ești caldã rugãtoare;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 8

Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatãl tãu, îndatã, cu dregãtorii cetãţii şi cu tot clerul şi poporul a venit la tine; şi vãzând trupul tãu strãlucind de luminã, cu fricã au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Tot oraşul Târnovo şi satele dimprejur au alergat la locul care strãlucea, Sfântã Filofteia; şi vãzând minunea care s-a sãvârşit întru tine, dimpreunã cu arhiepiscopul ţi-au adus cântãri, zicând unele ca acestea:
Bucurã-te, a cetãţii Târnovo laudã nestricãcioasã;
Bucurã-te, sfânt vlãstar din mamã bine credincioasã;
Bucurã-te, crin fraged din grãdina lui Hristos;
Bucurã-te, floare albã cu neveştejit miros;
Bucurã-te, chip al milei şi al dragostei creştine;
Bucurã-te, viaţã scurtã înveşnicitã prin mult bine;
Bucurã-te, cã prin trude eşti mutatã între sfinte;
Bucurã-te, cã guşti Raiul pe care l-ai dorit fierbinte;
Bucurã-te, cã acolo ţi-ai gãsit pe maica bunã;
Bucurã-te, cã te veseleşti cu aceea împreunã;
Bucurã-te, cã podoabã Biserica te câştigã;
Bucurã-te, cã tot omul te laudã şi îţi strigã:
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 9

Adunatã fiind toatã mulţimea împrejurul tãu, cu fricã s-au apropiat de tine, vrând sã te ridice de la pãmânt; dar vãzând greutatea cea mai presus de fire a trupului tãu, toţi s-au umplut de mirare şi cu evlavie au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Înţelegând toţi cã nu-ţi este voia sã te ridice de la pãmânt, cu nedumerire se uitau unii la alţii; apoi, luminaţi fiind de sus, au început sã numeascã toate sfintele locaşuri, şi vãzând cã vrei sã mergi la biserica din Curtea de Argeş, au început a grãi ţie:
Bucurã-te, cã tu însãţi ţi-ai hotãrât locuinţa;
Bucurã-te, cã Dumnezeu ţi-a împlinit dorinţa;
Bucurã-te, cã departe s-a vestit al tãu sfânt nume;
Bucurã-te, cã viaţa ta s-a cunoscut în lume;
Bucurã-te, fericitã, al credinţei frumos rod;
Bucurã-te, cã te cinsteşte românul voievod;
Bucurã-te, cã de veacuri ocroteşti România;
Bucurã-te, cã departe ţi-ai întins apostolia;

Bucurã-te, cã poporul vine mereu sã te cinsteascã;
Bucurã-te, mult iubitoare de Ţara Româneascã;
Bucurã-te, cã românii te-au câștigat bogãţie;
Bucurã-te, cã de-a pururi și noi vom cânta ţie:
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 10

Dacã s-a dat de știre cã vrei sã vii în Ţara Româneascã, domnitorul cu lacrimi de bucurie L-a lãudat pe Dumnezeu și luând mulţime de popor, a alergat la Dunãre întru întâmpinarea ta; și, vãzându-te de mulţi credincioși petrecutã, a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Primit-a domnul Ţãrii Românești, cu mare bucurie și evlavie cinstitele și sfintele tale moaște și lãudând pe Dumnezeu, a grãit cãtre tine așa:
Bucurã-te, Filofteia, muceniţã prea cinstitã;
Bucurã-te, cea de Hristos ţãrii noastre dãruitã;
Bucurã-te, voitoarea noastrã cea de mult bine;
Bucurã-te, cã pãmântul ni s-a luminat prin tine;
Bucurã-te, cã noi astãzi te primim ca pe un soare;
Bucurã-te, cã în jur reverși raze mângâietoare;
Bucurã-te, cã la Argeș ţi-ai ales locaș în lume;
Bucurã-te, cã poporul îţi cinstește al tãu nume;
Bucurã-te, cã vei fi podoabã Bisericii veșnic;
Bucurã-te, rugãtoare și stâlp al ei puternic;
Bucurã-te, pãzitoare a credinţei strãmoșești;
Bucurã-te, mândrã floare a grãdinii românești;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 11

Fãclie purtãtoare de luminã te avem pe tine, Sfântã Filofteia, cã luminezi toatã Biserica din Ţara Româneascã și izvorând bunã mireasmã, neîncetat reverși tamaduiri celor ce aleargã cu credinţã la racla sfintelor tale moaște. Pentru aceasta lui Dumnezeu, celui ce Te-a prea mãrit pe tine, cu neîncetate mulţumiri Îi cântãm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Având noi sfintele tale moaște pe pãmântul românesc ca pe o comoarã nepreţuitã, ne umplem de sfinţenie și privind la ele ca la o luminã cereascã, întru bucurie cântãm ţie acestea:

Bucurã-te, cã tu însãți ți-ai ales această țară;
Bucurã-te, cã la Argeș moaștele ți se așezară;
Bucurã-te, Filofteia, sfânta noastră bogãție;
Bucurã-te, cã mari daruri ți-a hãrãzit Hristos ție;
Bucurã-te, strãlucirea credinței celei creștine;
Bucurã-te, îndulcirea celor ce vin cãtre tine;
Bucurã-te, lecuirea bolilor nenumãrate;
Bucurã-te, dãtãtoare de puteri și sãnãtate;
Bucurã-te, rugãtoare pentru noi toți cu cãldură;
Bucurã-te, cã prin tine spre noi Domnul se îndurã;
Bucurã-te, cã fiecare primește ajutorul tãu neîntârziat;
Bucurã-te, cã pe nimeni nu-l lași neajutorat;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 12

Auzit-am, Sfântã Filofteia, de viața ta cea dumnezeiascã, vãzut-am și minunile tale și, îndulcindu-ne de binefacerile pe care le arãți nouã în toate zilele, credem și îndrãznirii tale cãtre Dumnezeu. Drept aceea, lui Hristos, celui ce te-a slãvit pe tine, din inimã Îi cântãm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Lãudãm nevoințele tale, fecioarã Filofteia, îți cinstim pãtimirile, slãvim îndelungã rãbdarea ta, fericim sfântul tãu sfârșit, cântãm puterea ta cea nebiruitã care s-a arãtat în trupul tãu cel tineresc; și, privind toate ostenelile vieții tale de pe pãmânt, care te-au prea mãrit în cer, unde locuiești acum, te rugãm: Auzi-ne pe noi, cei ce alergãm la racla sfintelor tale moaște, ca, izbãvindu-ne de toatã nevoia și Împãrãției cerurilor fãcându-ne pãrtași, sã te lãudãm pe tine, grãind unele ca acestea:
Bucurã-te, cea la Târnovo, în Bulgaria, sfințitã;
Bucurã-te, cea de Dumnezeu românilor dãruitã;
Bucurã-te, cã acum locuiești, sfântã, la înãlțime;
Bucurã-te, cã în lume sãvârșești minuni mulțime;
Bucurã-te, cã stai veșnic între cetele slãvite;
Bucurã-te, cã prin tine milã Domnul ne trimite;
Bucurã-te, cã vezi fața Ziditorului a toate;
Bucurã-te, cã prin tine din primejdii El ne scoate;
Bucurã-te, cã ruga ta are trecere la Domnul;
Bucurã-te, cã te rogi necontenit pentru tot omul;
Bucurã-te, cã ești nouã ajutor întru primejdii;
Bucurã-te, cã pe tine te avem stâlp al nãdejdii;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 13 (de trei ori)
O, întru tot lãudatã și mult milostivã muceniță Filofteia, primind mulțumirea noastrã cea sãracã și aceastã puținã rugãciune de acum, de toate relele ne pãzește, pace lumii mijlocește, de vrãjmașii cei vãzuți și cei nevãzuți ne izbãvește, și ne apãrã pe toți de veșnica osândã, ca dimpreunã cu tine, lui Hristos Dumnezeu sã-I cântãm: ***Aliluia!***

Şi se zic iarãși:

Icosul 1
Plecând acum genunchii înaintea Fãcãtorului tuturor și mâinile tinzându-le cãtre Cuvântul cel mai înainte de veci, iertare greșelilor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții noastre, ca sã lãudãm nevoințele și vitejiile fericitei Filofteia și cãtre ea sã grãim cu cãldurã unele ca acestea:
Bucurã-te, Filofteia, cea din rãu tatã nãscutã;
Bucurã-te, cã de mamã credincioasã ai fost crescutã;
Bucurã-te, trandafir rãsãrit din mãrãcine;
Bucurã-te, cã prea bun miros reverși din tine;
Bucurã-te, cã în lume ai fost blândã mielușea;
Bucurã-te, cã a ta mamã cele bune te învãța;
Bucurã-te, pruncã sfântã, cu desãvârșitã minte;
Bucurã-te, cã de micã ai mers pe cãile sfinte;
Bucurã-te, cã în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucurã-te, cã rãbdarea te-a fãcut sã câștigi Raiul;
Bucurã-te, ceea ce ai suferit necazuri multe foarte;
Bucurã-te, cã Domnul te-a prea mãrit dupã moarte;
Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!

Condacul 1
Ceea ce din pruncie jertfã neprihãnitã te-ai adus prin fapta bunã lui Dumnezeu, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoștea pe tine, Filofteia prea fericitã, ceea ce te-ai arãtat podoaba fecioarelor și locuitoarea cãmãrii celei de nuntã, vrednicã ești de laudã. Pentru aceasta cântãm ție: ***Bucurã-te, Sfântã Filofteia, fecioarã prea lãudatã!***

Dupã citirea Acatistului, rostim rugãciunea: Cuvine-se, cu adevãrat, sã te fericim pe tine, Nãscãtoare de Dumnezeu, cea pururea fericitã şi prea nevinovatã şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstitã decât Heruvimii şi mai slãvitã, fãrã de asemãnare, decât Serafimii, care, fãrã stricãciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai nãscut, pe tine, cea cu adevãrat Nãscãtoare de Dumnezeu, te mãrim.

[Dacă este preot, acesta rostește Ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

***

Viaţa Sfintei muceniţe Filofteia de la Curtea de Argeș

Sfânta Filofteia s-a nãscut, potrivit tradiţiei, în orașul Târnovo (din Bulgaria), din pãrinţi creștini, simpli, fãrã carte. Aceasta, încã din copilãrie, a primit în inima și în sufletul ei sãmânţa faptelor bune și a milosteniei.

Rãmânând orfanã, dupã mutarea la Domnul a mamei sale, însã având întipãrite în inimã toate învãţãturile primite de la ea și fiind înţelepţitã de Duhul Sfânt, a început a lucra cu osârdie faptele cele bune: mergea la bisericã, asculta Sfintele Scripturi cu luare aminte, postea, pãzindu-și neîntinatã fecioria trupeascã și sufleteascã, miluia pe cei sãraci, sãtura pe cei flãmânzi, adãpa pe cei însetaţi și îmbrãca pe cei goi.

Însã, dupã ce a murit mama ei, tatãl ei și-a luat altã femeie, care vãzându-i milostivirea și faptele cele bune, și îndemnatã fiind de diavolul, îi fãcea neîncetat necazuri, bãtând-o, pârând-o tatãlui ei și pornindu-l cu mânie asupra ei.

Adesea, se întâmpla cã, vãzând fericita pe cei sãraci și flãmânzi și biruitã fiind de milostivire, își dãdea hainele și împãrţea din bucatele pe care mama vitregã i le dãdea ca sã le ducã la ţarinã, tatãlui ei. Pentru aceste fapte bune, de multe ori, tatãl ei o bãtea fãrã milã.

În cele din urmã, avea sã pãtimeascã și moarte din mâinile lui, deoarece, mergând dupã obicei sã-i ducã bucate în ţarinã, îi ieșeau înainte sãracii și flãmânzii, care, cunoscându-i milostivirea și blândeţea sufletului, îi cereau milostenie, iar fericita, neavând altceva ce sã le dea, le împãrţea din bucatele ce se cuveneau tatã lui ei. Şi fãcând astfel multe zile, și rãmânând tatãl ei flãmând, acesta o certa pe femeia lui, care îl încredinţa cã întotdeauna îi trimite bucate de ajuns, încã și de prisos.

Într-una din zile însã, diavolul i-a strecurat în minte tatãlui fericitei gândul de a o pândi, spre a vedea ce face cu bucatele. Deci, mergând la vremea la care știa cã

vine Filofteia, s-a așezat la loc potrivit și, pândind-o, a văzut ce făcea cu bucatele. De aceea, fiind biruit de mânie și uitând de dragostea părintească, s-a pornit asupra ei, ca întotdeauna, ca să o apuce de cosițe și să o bată până ce își va astâmpăra mânia cea peste fire; dar fericita, cuprinsă de spaimă, a început a fugi, însă el, azvârlind după ea cu barda ce o avea la brâu și lovind-o, a rănit-o la un picior; și îndată sfânta și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Atunci, sfântul și feciorescul ei trup, rămânând pe pământ și sângerând, a strălucit de slavă cerească, încât s-a luminat și locul dimprejur. Iar ticălosul ei tată, văzând cele întâmplate, a fost cuprins de spaimă și de cutremur, mai întâi pentru că a ajuns ucigașul fiicei sale, apoi din pricina strălucirii dumnezeiești care se revărsase în jurul sfintelor moaște; că vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă și nici să se apropie de el.

Deci, a alergat în cetate și a spus arhiepiscopului și mai-marilor cetății toate cele întâmplate și cum stă pe pământ trupul fericitei, fiind cinstit de Dumnezeu cu strălucire cerească.

Auzind aceasta, arhiepiscopul a alergat împreună cu mai-marii cetății și cu popor mult, cu făclii aprinse și cu tămâie, și, văzând neprihănitul ei trup strălucind cu acea dumnezeiască lumină, s-au minunat cu toții și au lăudat pe Dumnezeu, care și în vremurile cele mai de pe urmă prea mărește pe robii Săi care împlinesc poruncile Lui.

Apoi, vrând să ridice sfântul ei trup și să-l ducă în cetate, n-au putut nicidecum, fiindcă Dumnezeu, vrând să proslăvească pe roaba Sa, a îngreunat ca o piatră de moară trupul ei. Şi cunoscând că sfânta voiește să fie dusă în altă parte, au început să o întrebe ca și cum ar fi fost vie, pomenind toate cetățile, mânăstirile, bisericile cele până la Dunăre și de cealaltă parte a Dunării, dar n-a voit nicăieri; însă cum a pomenit de Biserica Domnească din Curtea de Argeș, îndată s-a ușurat mai mult decât greutatea ei cea firească și, înțelegând toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a sfintei a merge, au înștiințat îndată, prin scrisori, pe domnitorul Țării Românești de toate cele despre sfânta.

La aflarea unei asemenea vești, domnitorul a alergat îndată cu mult alai, cu făclii și cu tămâie, la Dunăre, fiind bine credincios și râvnitor a-și împodobi țara cu odoare de mult preț ca acestea, și a adus sfintele ei moaște în Țara Românească.

După ridicarea, în anul 1517, a Mănăstirii Curtea de Argeș, de către Sfântul voievod Neagoe Basarab (1512-1521), cinstitele moaște ale Sfintei Filofteia au fost

așezate în mãnãstire. Şi, deși au fost atâtea schimbãri de vremuri, de robii și de tulburãri, ele au rãmas pânã astãzi acolo, dând tãmãduiri la tot felul de boli și ajutând celor ce aleargã cu credinţã la Sfânta Filofteia, cu ale cãrei rugãciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

„Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericită Muceniță Filofteia, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pe săraci miluind și pe flămânzi săturând, ceea ce și acum pe cei bolnavi tămăduiești, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, preabună Muceniță, să mântuiască sufletele noastre."

Troparul Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-243-5

